

† CASIAN,

*Din darul lui Dumnezeu,
Episcop al Dunării de Jos,*

*Preacuvioșilor și preacucernicilor slujitori
ai sfintelor altare și tuturor drept-măritorilor creștini
din eparhia noastră - har, pace, sănătate și bunăvoință,
cu prilejul Sfintelor Sărbători ale Nașterii Domnului,
Bobotezei și Anului Nou, iar de la noi,
părintești și frățești doriri de tot binele.*

*„Betleeme, gătește-te; iesle,
bine te împodobește; peșteră, pri-
mește; că Adevărul a venit“¹.*

Iubiți frați și surori în Domnul,

„Astăzi S-a născut Hristos,
Mesia, chip luminos,
Lăudați și cântați
Și vă bucurați!“²

Astăzi, „Hristos Se naște, slăviți-L!
Hristos din ceruri, întâmpinați-L!
Hristos pe pământ, înălțați-vă!
Cântați Domnului tot pământul
Și cu veselie popoare lăudați-L,
Că S-a preamărit“³.

Cu aceste doxologii de pe pământ alcătuite de trăitorii evenimentului Nașterii Mântuitorului de acum două milenii, la

1. Alcătuirea Sfântului Sofronie, Patriarhul Ierusalimului, la slujba Ceasurilor de la Nașterea Domnului.

2. Colind.

3. Sfântul Grigorie Teologul, *Cuvânt la Nașterea Mântuitorului*, irmos, cântarea I, la Canoanele Nașterii, alcătuirea lui Cosma Melodul.

timpul prezent, pentru toți bine-credincioșii „din toată vremea și din tot locul“, ne unim și noi slujitorii și creștinii drept-măritori cu îngerii ce-au preamărit la Betleem pe dumnezeiescul Prunc, învățându-ne să mărturisim din adâncul inimilor: „*Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, întru oameni bunăvoire*“⁴. Astfel pregătiți duhovnicește, prezenți la sfintele biserici în toată eparhia, asemenea creștinilor din toată lumea, întâmpinăm pe „Cel fără de început“, Care S-a făcut Om adevărat „de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria“, rămânând „Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat“⁵.

El „Chipul cel neschimbat al Tatălui, pecetea veșniciei Lui primește înfățișare de rob, ieșind din Maică ce nu știe de nuntă, nesuferind schimbare, că a rămas ce era, Dumnezeu adevărat fiind; și a luat ceea ce nu era, om făcându-Se, din iubire de oameni“⁶.

În același timp, ne simțim purtați prin credință spre peștera sărăcăcioasă, care, așa cum cântă colindătorii, „a fost a Domnului casă!“

Astăzi Îl descoperim prin acest sacru pelerinaj pe „Soarele“ cel adevărat, Care ne luminează și mintea și inima, făcându-ne spiritual „candele“ strălucitoare aidoma stelei care L-a însoțit pe dumnezeiescul Prunc în peșteră. Înțelegem mai bine de ce astăzi, la Nașterea Domnului, „Cerul și pământul s-au împreunat“, pentru că „astăzi, Dumnezeu pe pământ a venit și omul la ceruri s-a suit“⁷.

4. Luca 2, 14.

5. Simbolul credinței.

6. Stihiră la slujba Nașterii Domnului, alcătuirea lui Ghermano.

7. Stihiră la Litia praznicului.

Așa cum a tălmăcit Sfântul Atanasie cel Mare, și noi astăzi mărturisim în comun la biserici, în casele noastre și în lume marele adevăr al Întropării Fiului lui Dumnezeu, ca pe noi să ne îndumnezeiască și să primească de la om umanitatea fără de păcat, dăruindu-ne și puterea Sa dumnezeiască. Dumnezeu adevărat și Om adevărat este Mântuitorul Iisus Hristos, „*Calea, Adevărul și Viața*”⁸ pentru noi, oamenii, și pentru mântuirea noastră.

Drept-măritori creștini,

Prin îndătinatul cuvânt duhovnicesc la marile praznice creștinești, arătăm, mai întâi, unitatea noastră în aceeași credință mărturisită, așa cum ne-o oferă Biserica „una, sfântă, sobornicească și apostolească”⁹. Istorisim, cum ne învață Sfântul Atanasie cel Mare în veacul al IV-lea, „potrivit dreptei noastre credințe, cele despre întruparea Cuvântului și înfățișăm dumnezeiasca arătare a Lui către noi... Facem aceasta pentru ca din o astfel de micșorare a Cuvântului să câștigăm și mai mare și mai dreaptă credință în El. Pentru ca cele pe care nu le cuprind oamenii, socotind că sunt cu neputință, pe acestea El le dovedește a fi cu putință”¹⁰.

Așadar, am început cuvântul nostru cu o invitație a Bisericii adresată nouă, tuturor, de a pregăti, prin evocarea evenimentului de acum 2.000 de ani de la Betleem, *propriu* nostru *Betleem spiritual*, iar prin amintirea peșterii, a ieslei,

8. Ioan 14, 6.

9. Simbolul credinței.

10. Sfântul Atanasie cel Mare, *Despre Întruparea Cuvântului lui Dumnezeu*, în Sfinții Părinți, despre Naștere și Întruparea Cuvântului, Sofia, 2007, p. 535.

a păstorilor și a magilor, spre a face din sufletele și din trupurile noastre „case“ deschise și primitoare pentru întâmpinarea Pruncului dumnezeiesc.

Cum sunt cu puțință acestea? Cât de disponibili ne facem pentru un astfel de efort, de trecere de la cele lumești, materiale și pământești, la cele dumnezeiești și mai presus de lume?

În ce chip și cu ce stare se cuvine să participăm aieva, spiritual, liber și responsabil la o astfel de cerească poftire?

Iată doar câteva întrebări ale noastre, ale tuturor celor ce dorim a trece „pragul“ sufletesc dinspre lume spre Betleem, localizat atât de aproape de fiecare dintre noi, cum arată rostirea profundă a celor mici atunci când colindă casele noastre mai înainte de praznic: „La Betleem, colo, jos!“ Deci, foarte aproape de casa și de ulița noastră, poate chiar de ușa apartamentului nostru, sau în ecoul prelungit și rămas în așteptarea răspunsului de dincolo de unele dintre ușile închise „colindului sfânt și bun“!

Iubiților,

Întâlnirea cu dumnezeiescul Prunc născut în peștera sărăcăcioasă ne este mijlocită de o categorie aparte dintre noi și anume de copii, de la leagăn și până la adolescență. Ne amintim cu toții de dragostea Mântuitorului pentru copii: „*Lăsați copiii să vină la Mine, și nu-i opriți*“. Ne arată și motivul acestei poftiri și chemări adresate de fapt nouă, prin El: „*Căci a unora ca aceștia este Împărăția lui Dumnezeu*“¹¹.

11. Marcu 10, 14.

Iată legătura adâncă dintre copii și Hristos-Prunc, dincolo de orice emoție, de orice tradiție și de fascinația obiceiurilor creștinești ori ale manifestărilor tradiționale prilejuite de Nașterea Domnului.

Împreună cu ecourile spirituale ale cântărilor și ale gingășiei copiilor se ivește o tainică și sfântă legătură dintre copii și dumnezeiescul Prunc de la Betleem vegheat de Sfânta Sa Maică, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Ea este singură cu Fiul dumnezeiesc, în absența oricăror altor persoane omești și în lipsa cadrului familial pentru astfel de momente. De aceea, în chip mântuitor și proniator, *prin Nașterea Domnului, renaște la Betleem Omul lui Dumnezeu, de la Dumnezeu pentru noi cei ce ne manifestăm uneori față de prunci, ca și când am fi fără de Dumnezeu!* Pruncii noștri, fără grija noastră izvorâtă din credința noastră și în absența dragostei pornite din prezența lui Dumnezeu din ei, vor fi mereu singuri, triști și nefericiți.

Pentru a preveni o astfel de stare, Domnul ia un copil în brațe, cum arată Sfânta Evanghelie, spre a ne arăta calea spre Betleem, cu pruncii în brațele Mântuitorului Hristos și de la El apoi în ale noastre. Așa începe Împărăția lui Dumnezeu, ca promisiune încă din lumea noastră. „*Cine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un copil nu va intra în ea*”¹².

Și noi suntem invitați, mai ales la sărbătoarea Nașterii Domnului, să respectăm, să cinstim și să ajutăm copiii de astăzi, toți copiii, începând cu cei din propria familie și continuând cu cei care din diferite pricini nu pot să se bucure de cei apropiați ori de propriii părinți. Niciodată nu pot fi înlocuiți părinții,

12. Marcu 10, 15.

iar atunci când astfel de accidente se produc, ele lasă urme grele și suferință apăsătoare pentru sufletele celor mici și nevinovați.

Privind acum și astăzi, mai ales în lumea noastră, vom constata câtă suferință există în copilăria multor prunci, deși ne aflăm într-o țară creștină și cu multe posibilități de a-i iubi, de a-i crește și de a-i prețui. Cu toate acestea, realitățile ne arată cât de mult avem de lucrat împreună toți creștinii, pentru descoperirea „razei“ de la Betleem pe chipul fiecărui copil! Astfel ne luminăm și noi și putem să deschidem brațele spre a-i primi, cum o face Domnul.

Nenumăratele exemple bune ale creștinilor milostivi care înfiază copii abandonăți, jertfelnicia entuziaștilor misionari de pe lângă parohiile noastre, exemplele de la așezămintele creștinești de la noi din eparhie și nu numai sunt tot atâtea „steluțe“ luminoase, fapte reale desprinse din exemplul de la Betleem.

Iată de ce Sfântul nostru Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât ca în fiecare parohie, sfințiții slujitori, părinți duhovnicești ai copiilor, ajutați de dascălii de la ora de religie, de comitetele parohiale și de oricare alți oameni buni, să organizeze întâlniri ritmice pentru a transmite celor mici mesajul și exemplul Domnului în creșterea și în ocrotirea lor. Creșterea cu înțelepciune și cu vârsta a copiilor are nevoie de credința strămoșească și de educația creștinească, prin care devin mărturisitorii tradiției spirituale și culturale a poporului nostru recunoscut în lume pentru păstrarea valorilor creștine, rădăcinile adevărate ale civilizației europene. Când anunțăm această inițiativă sinodală, arătăm totodată exemplele bune din eparhie, vrednice de toată prețuirea. Mulți vă regăsiți în astfel de dumnezeiești lucrări, preoți și credincioși, pe care vă ru-

găm să primiți felicitările și mulțumirile noastre în zi de mare praznic!

În curând, frați creștini, intrăm în Noul An. Așa precum ați și fost vestiți, anul 2009 este închinat în Biserica Ortodoxă Română Sfântului Ierarh Vasile cel Mare și tuturor Sfinților capadocieni. Aceasta arată mai întâi legătura noastră, încă din veacul al IV-lea, cu Sfântul Vasile al Liturghiei, al promovării dreptei-creдинțe și al organizării pe temelii creștinești a filantropiei. După datină, noi actualizăm, an de an, lucrarea sfântă a Marelui Vasile, începând cu participarea la Privegherea de la miezul nopții de 1 ianuarie în toate parohiile.

Vom mai descoperi împreună multe învățături și exemple bune de urmat din catehezele, din predicile și din activitățile misionare ale vrednicilor noștri preoți de la Dunărea de Jos, ajutați cu generozitate și de frățiile voastre. Familia creștină, „casă a Betleemului“, în care copiii sunt crescuți creștinește și ajutați să devină fii demni ai societății de mâine, este principala noastră preocupare în toate comunitățile parohiale și, în general, în lucrarea pastoral-misionară la Dunărea de Jos, în anul Domnului 2009.

Să pășim, așadar, încrezători spre lucrarea noastră, preaiubiților, împreună cu Sfântul Vasile, primind neîncetat ajutorul și harul Domnului, de Anul Nou. Să-L rugăm pe Mântuitorul, Dătătorul a tot binele, să binecuvânteze „cununa anului bunătații Sale“, cu pace, cu sănătate și cu mai multă frățietate și ajutorare, ca fii ai aceleiași Biserici, Maica neamului românesc și acoperământul nostru spiritual de toate încercările.

Să ne ajute dumnezeiescul Prunc născut în săracăcioasa iesle, să redescoperim toată bogăția și generozitatea sufletului românesc: bun, ospitalier și darnic.

Să aveți parte numai de bucurii, împreună cu toți cei dragi de aproape și de departe și să nu-i uitați pe niciunul dintre cei în lipsă și în suferință! Să fiți sănătoși!

*„Și acum te las,
Fii sănătos și vesel de Crăciun,
Dar nu uita când ești voios,
Române, să fii bun!“*

La mulți ani!

Al vostru de tot binele doritor
și către Domnul rugător,

† Casian,
Episcopul Dunării de Jos